

**Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Кафедра маркетингу та УІД
Сумський регіональний центр
інтелектуального розвитку
Українська асоціація маркетингу
Всеукраїнська спілка вчених-економістів**

**Збірник тез доповідей
X Міжнародної
науково-практичної конференції**

**«МАРКЕТИНГ ІННОВАЦІЙ
І ІННОВАЦІЇ У МАРКЕТИНГУ»**

29 вересня – 1 жовтня 2016 року

Суми 2016

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙ В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІКИ ЗНАТЬ

Інновації є складним економічним та організаційним процесом, який спирається на використання двох видів потенціалів – наукового, новітніх технологій і техніки, з одного боку, та інтелектуального, пов’язаного із здатністю менеджменту впроваджувати інновації на всіх стадіях виробничої та комерційної діяльності, – з другого. Важливим елементом цього процесу є правове забезпечення фінансування – знаходження та використання значних фінансових коштів [1]. Проте нині фінансова система не націлена на вирішення завдань щодо формування економіки знань та активізації інноваційної діяльності.

Основою для розбудови економіки знань є розвиток людського потенціалу, який у першу чергу залежить від державної політики у даній сфері. У світі простежується тенденція до підвищення ролі держави в системі факторів зростання людського потенціалу [2-11].

Світовий банк здійснює вимірювання економіки знань за методикою, яка включає 109 показників, нормованих для оцінки в інтервалі від 0 до 10 для 146 країн. До основних оцінюваних напрямів віднесені: інституційний режим, ступінь освіченості населення, інформаційна та комунікаційна інфраструктури, національна інноваційна система (табл.1) [12].

Таблиця 1. – Показники розвитку економіки знань, розраховані за Knowledge Assessment Methodology

Показник	Україна		Світ		Західна Європа	
	1995	2015	1995	2015	1995	2015
Індекс розвитку економіки знань, max=10	5,97	6	6,35	5,95	8,95	8,76
в тому числі:						
індекс «Економічний режим та державне управління»	3,18	4,27	4,84	5,21	8,69	8,71
індекс «Інноваційна система»	6,1	5,83	8,2	8,11	9,21	9,27
індекс «Освіта і людські ресурси»	8,26	8,15	4,85	4,24	8,66	8,29
індекс «Інформаційно-комунікаційні технології»	6,32	5,77	7,52	6,22	9,25	8,78

Наведені показники свідчать про те, що держава продовжує пасивну економічну політику, не використовуючи загальноприйнятих

у світі інструментів стимулювання НТП та не створюючи механізмів генерування довгострокових інвестицій у освоєння знань та нових технологій.

Нині фінансово-кредитна система України не спроможна забезпечити потенціальних інвесторів доступним кредитним ресурсом. Комерційному банкові вигідніше здійснювати спекулятивні та короткострокові операції між суб'єктами і посередниками фінансово-кредитного ринку і в такий спосіб гарантувати собі дохід на рівні існуючої норми. З метою забезпечення розвитку інвестиційного кредитування корпоративного сектору економіки доцільно розробити та впровадити чіткий механізм пільгового кредитування та (або) рефінансування комерційних банків, які кредитують довгострокові інвестиційні та інноваційні проекти у пріоритетних галузях і сферах економіки (список таких пріоритетів визначений у ст. 7 Закону України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні»).

На наш погляд, доцільно створити банк розвитку та розробити його правове (законодавче) забезпечення. Ми виходимо з того, що реалізація масштабних завдань модернізації економіки і підвищення темпів її зростання, як показує досвід багатьох зарубіжних країн, вимагають створення відповідної інфраструктури. Тому найважливіша роль відводиться такому інституту, як державні банки розвитку. Діяльність банку розвитку має бути спрямована на підтримку і фінансування капіталомістких інфраструктурних проектів з тривалим строком окупності, сприяння створенню великих високотехнологічних виробництв, забезпечення розвитку сучасної інфраструктури. Найважливішими умовами для досягнення даних цілей є наявність достатнього капіталу, «твердих» державних гарантій, чітка організація інвестування і жорсткий контроль за цільовим використанням коштів.

1. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2002 № 40.

2. Перерва П.Г. Самомаркетинг менеджера і бизнесмена. – Ростов н/Д: Феникс, 2003. – 592 с. (Серія «Психологія бізнеса»).

3. Грабченко А.И. Основы маркетинга высоких технологий : [учебное пособие] / Грабченко А.И., Перерва П.Г., Смоловик Р.Ф. – Х. : ХГПУ, 1999. – 242 с.

4. Перерва П.Г. Развитие методів аналізу фактичного стану конкурентних переваг підприємства / П.Г. Перерва, Н.П. Ткачова // Економіка розвитку. – Харків : ХНЕУ, 2011. – № 4 (60). – С. 116-120.

5. ТОВАЖНЯНСЬКИЙ В.Л. Антикризовий механізм сталого розвитку підприємства : [монографія] / В.Л. ТОВАЖНЯНСЬКИЙ, П.Г. Перерва, Т.О. Кобелева, Н.П. Ткачова; ред.: П.Г. Перерва. – Х. : Віровець А.П. : Апостроф, 2012. – 703 с.

6. Перерва П.Г. Науково-інноваційний потенціал України та сучасні проблеми його використання / П.Г. Перерва, О.В. Жегус. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: archive.nbuv.gov.ua/portal/Natural/vcpi/TPtEV/2011_26/statiya/Pererava.pdf.

7. Перерва П.Г. Економіка та організація інноваційної діяльності : підруч. / П.Г. Перерва; за ред. П.Г. Перерви, С.А. Меховича, М.І. Погорелова. – Харків : НТУ «ХП», 2008. – 1080 с.

8. Перерва П.Г. Синергетичний ефект бенчмаркінгу конкурентних переваг / П.Г. Перерва, Н.П. Ткачова // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2011. – № 4(1). – С. 55-66.

9. Перерва П.Г. Розвиток методів аналізу фактичного стану конкурентних переваг підприємства / П.Г. Перерва, Н.П. Ткачова // Економіка розвитку. – Харків : ХНЕУ, 2011. – № 4 (60). – С. 116-120.

10. Перерва П.Г. Антикризисні інструменти сталого розвитку підприємства: інноваційна, інвестиційна та маркетингова політика / П.Г. Перерва, А.В. Косенко, О.П. Косенко // Вісник Нац.техн.ун-ту «ХПІ» : зб.наук.пр. Темат. вип. : Технічний прогрес та ефективність виробництва. – Харків : НТУ «ХПІ». – 2012. – № 25. – С. 100-106.

11. Перерва П. Г. Антикризисний моніторинг фінансово-економічних показників роботи машинобудівного підприємства / П.Г. Перерва, В.Л. ТОВАЖНЯНСЬКИЙ // Економіка розвитку. – Харків : ХНЕУ. – 2010. – №2 (54). – С. 46-50.

12. Світовий банк [Електронний ресурс]. – Режим доступу: worldbank.org.

Ярова І.Є.

Сумський національний аграрний університет

СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЛІСОГОСПОДАРЮВАННЯ В СИСТЕМІ ЕКОСИСТЕМНОГО УПРАВЛІННЯ ЛІСАМИ

Інноваційний розвиток є стратегічним пріоритетом еколого-економічної політики України, а впровадження екологічно орієнтованих природо господарських, природо відтворювальних, і, зокрема, лісогосподарських інновацій розглядається як одна із найважливіших проблем лісової економіки.

Збалансоване лісогосподарювання на інноваційній основі передбачає екологізацію лісової політики на підприємницьких засадах. Екологізація економіки та відтворювальних процесів розглядається на різних теоретико-методологічних засадах.

Екологізація лісової економіки нами розглядається як стійкий процес програмно-стратегічного досягнення сталого екологічно збалансованого лісокористування, який реалізується окремими суб'єктами лісогосподарювання та зацікавленими особами (стейкхолдерами) на інноваційно-підприємницьких засадах з дотриманням екологічних принципів, правил, стандартів, критеріїв та індикаторів.

Слід зробити акцент на тому, що існує багато різних тлумачень сутнісно-змістовної основи інноваційного розвитку на різних ієрархічних рівнях господарювання та в різних секторах економіки.

Зроблено висновок, що інноваційний розвиток лісового господарства необхідно досліджувати в межах широкого його розуміння, що передбачає суміщення двох сторін діяльності: перша пов'язана з задоволенням потреб в ресурсах та послугах лісу, друга – з